

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra Pastor Sørensen & Co. 1968

Citation: Wied, Gustav: "Pastor Sørensen & Co. 1968", i Wied, Gustav: *Pastor Sørensen & Co. 1968*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 90.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied09val-shoot-idm140642143226112/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Pastor Sørensen & Co. 1968

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

- Du er for slem i din Mund, Meincke!
— Naa er jeg det.
Fruen rystede paa Hovedet:
— Og saadan taler han ogsaa, naar Pigebørnene hører paa det.
— Ja, ha—ha! de skal lære at forsvare sig! . . . En Pandekage til, Tolder?
— Ja, Tak . . .
— Hør, Mor, jeg tror, jeg fortæller Tolderen Historien om, da vi blev gift?
— Nej, aanej . . . !
— Er den morsom?
— Ustyrlig!
— Lad mig saa faa den.
— Nej, aanej, Adolf; Du maa ikke . . .
— Naa, jaja, som Du vil . . . Hun er bleven saa rasende blyfærdig.
— Jamen, der er da virkelig ogsaa Ting . . . ikkesandt Tolder?
— Jovel saa, lille Fru Trine . . . Jeg har ogsaa Hemmeligheder, som jeg nødig vil ha' røbet.
Proprietæren lo svedent:
— Ja, pr. Eksempel den med „Thorvald“ . . . — Det er saamænd ingen Hemmelighed . . . lo Knagsted tilbage.
— Skal vi saa sige Tak for Mad! sagde Meincke og satte i med et saadant Latterbrøl, at Folkene ude i Borgerstuen lo med og sagde: Der er dog ingen, der kan grine som Proprietæren . . .

— —

Klokken fire fik Høstarbejderne Mellemmad, og Herskabet Kaffe . . .

Knagsted havde været en Tur i Haven og ud paa Markerne. Hans sentimentale Sjæl havde ret basket rundt i Mindernes hellige Land, hvor han huskede hvert Træ, hvert Dige, hvert Hjulspør . . .

Nu sad man om Kaffebordet i Dagligstuen:

— Derhenne ved det bageste Vindue stod Mors For-